

A^o. 1927.

N°. 8.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING van den 31sten Januari 1927, No. 111, houdende bepaling, dat door de Curaçaosche ambtenaren, het onderwijzend personeel der bijzondere scholen, dat in aanmerking komt voor een uitkeering uit 's Lands kas krachtens P. B. 1922, No. 83, en de Roomsche Katholieke, Anglikaansche en Methodisten geestelijken gedurende het jaar 1927 boven hun jaarloon een duurtebijslag zal worden genoten.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat bestendinging voor het jaar 1927 van den duurtebijslag aan de Curaçaosche ambtenaren en het onderwijzend personeel der bijzondere scholen, dat in aanmerking komt voor een uitkeering uit 's Lands kas krachtens P. B. 1922, No. 83, en toekenning van een duurtebijslag aan de hoofdamttenaren en de Roomsche Katholieke, Anglikaansche en Methodisten geestelijken, noodig wordt geacht;

Gehoord den Raad van Bestuur;

Heeft goedgevonden:

A Te bepalen, dat door de Curaçaosche ambtenaren, het onderwijzend personeel der bijzondere scholen, dat in aanmerking komt voor een uitkeering uit 's Lands kas krachtens P. B. 1922, No. 83, en de Roomsche Katholieke, Anglikaansche en Methodisten geestelijken gedurende het jaar 1927 boven hun jaarloon een duurtebijslag zal worden genoten naar de hierna vast te stellen regelen:

1. De duurtebijslag wordt genoten door het vaste en tijdelijke personeel op 1 Januari 1927 in Curaçaoschen werkelijken dienst, behoudens de uitzondering onder 3 van deze beschikking.

2. De duurtebijslag wordt niet genoten door ambtenaren in Curaçaoschen dienst, voor wie het inkomen aan de gouvernementsbetrekking verbonden als een nevenverdiensite moet worden beschouwd, evenmin over jaarloonen verbonden aan betrekkingen, die naast de hoofdbetrekking worden bekleed.

3. Voor hen, die op 1 Januari 1927 in het genot waren van verlofbezoldiging, wordt de duurtebijslag berekend naar de maatstaf van de verlofbezoldiging, met dien verstande echter, dat, indien het verlof in het buitenland wordt doorgebracht, geen duurtebijslag wordt toegekend.

4. De duurtebijslag bedraagt 25 ten honderd van jaarloonen tot en met f 3 000,—, 20 ten honderd van jaarloonen boven f 3 000,— tot en met f 4 500,— en 10 ten honderd van jaarloonen boven f 4 500,— voor de ambtenaren niet genoemd in P. B. 1923, No. 22, terwijl voor die genoemd in P. B. 1923, No. 22, de bijslag voor jaarloonen tot en met f 4 404,— zal bedragen 20 ten honderd en voor jaarloonen boven f 4 404,—, 10 ten honderd.

5. Onder het in punt 4 bedoelde jaarloon wordt verstaan de hoofdbezoldiging of de hoofdtoelage over een vol jaar berekend, die door den ambtenaar wordt genoten overeenkomstig zijn definitieven rang en zijn dienstjaren.

6. Bij de berekening van den duurtebijslag wordt een tijdvak van 15 dagen of meer als een volle maand aangemerkt en een tijdvak van minder dan 15 dagen verwaarloosd.

Aan ambtenaren, die na 1 Januari 1927 zijn of zullen worden benoemd, hetzij tijdelijk of vast, wordt alleen dan een duurtebijslag toegekend, wanneer de duur van het tijdvak, waarover hun dienst zich uitstrekt, meer dan zestig dagen bedraagt. Bij de berekening van dien duur blijft het bepaalde in het eerste lid buiten toepassing.

7. Het bedrag van den duurtebijslag wordt door den Gouverneur bij beschikking bepaald.

De reeds krachtens vorige regelingen toegekende bedragen worden gehandhaafd.

8. In gevallen, waarin aan uitgezonden ambtenaren, bij hunne uitzending, een hogere duurtebijslag mocht zijn toegezegd, dan die, waarop zij krachtens deze regeling aanspraak zouden kunnen maken, zal aan hen de toegezegde bijslag worden toegekend.

9. De duurtebijslag wordt maandelijks na afloop van elke maand betaalbaar gesteld.

B. Voorts te bepalen:

1. dat deze uitgaaf zal worden verantwoord op artikel 132 van de voorloopig vastgestelde Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1927;

2. dat de toe te kennen duurtebijslag zal worden verrekend met de reeds door de ambtenaren genoten wordende tijdelijke toelagen wegens gemis aan inkomsten, met dien verstande echter, dat, zoo de toe te kennen duurtebijslag minder mocht bedragen dan hetgeen wegens gemis aan inkomsten wordt genoten, de betrokken ambtenaar in het genot blijft van die toelage;

3. dat afschrift dezer beschikking in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

Afschrift enz.

De Gouverneur voornoemd,

BRANTJES.

Uitgegeven den 11n. Februari 1927.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

J. G. STATIUS MULLER.

1. The Commission on the Status of Women, established in 1946, was the first international body to deal with the status of women on a global scale. It was created by the Economic and Social Council of the United Nations.

2. The Commission's mandate was to study the status of women in all countries and to make recommendations to the United Nations on ways to improve it. It has since held numerous sessions and has produced many reports and resolutions.

3. One of the Commission's early achievements was the adoption of the Declaration on the Elimination of Discrimination against Women in 1948. This declaration was a landmark document that established the principle of equality between men and women.

4. The Commission has also been instrumental in the development of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) in 1979. This convention is the most comprehensive international treaty on women's rights.

5. In addition to its work on discrimination, the Commission has also been involved in promoting women's participation in decision-making at all levels of society. It has held many workshops and conferences on this topic.

6. The Commission's work has been recognized by the United Nations and many other international organizations. It has played a key role in the advancement of women's rights and the achievement of gender equality.

7. The Commission's efforts have led to significant improvements in the status of women in many countries. It continues to work towards the goal of full equality for women and men.

8. The Commission's work is a testament to the power of international cooperation in the pursuit of justice and equality. It serves as a model for other international bodies and organizations.

9. The Commission's legacy is one of progress and hope. It has shown that through collective action, we can achieve a more just and equitable world for all.